

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2016. ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Μαλαχίου προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.

Έτος 9^ο Τεύχος 369

ΤΑ ΤΡΙΑ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟ

ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΛΑΒΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

(του πατρός Μελετίου Βαδραχάνη, Κατά την διδασκαλία του αγίου Χρυσοστόμου)

Α'. Το ιουδαϊκό βάπτισμα.

Το ιουδαϊκό βάπτισμα απάλλαξε από σωματικές ακαθαρσίες και όχι από τα αμαρτήματα της συνειδήσεως. Αν κάποιος διέπραττε μοιχεία, ή έκλεβε ή έκανε άλλη παρανομία δεν τον απάλλαξε από την παράβαση αυτή το ιουδαϊκό βάπτισμα. Στην Παλαιά Διαθήκη είχαμε τους διαφόρους καθαρμούς, όταν οι Ιουδαίοι παράβαιναν νομικές διατάξεις της. Αν π.χ. άγγιζε κανείς νεκρό, ή πλησίαζε νεκρούς ή έτρωγε απαγορευμένη τροφή, λουζότανε και θεωρείτο ακάθατος μέχρι το βράδυ εκείνης της ημέρας (Λευϊτ. 15,5). Μετά όμως θεωρείτο καθαρός. Στην πραγματικότητα αυτά βέβαια δεν ήτανε ακαθαρσία, αλλά επειδή ήτανε πνευματικά ατελείς, με αυτά τα μέτρα ο Θεός τους έκανε ευλαβέστερους και τους προετοίμαζε από την πρώτη εκείνη στιγμή να είναι πιο κατάλληλοι για την κατανόηση των υψηλότερων πραγμάτων. Επίσης οι καθαρμοί αυτοί βοηθούσανε σε προφύλαξη της σωματικής υγείας, σε μια εποχή που η υγιεινή δεν ήταν καθόλου εύκολη υπόθεση, αφού δεν υπήρχε η απαιτούμενη γνώση.

Β'. Το βάπτισμα του Ιωάννου και το χριστιανικό βάπτισμα.

Το βάπτισμα του Ιωάννου τους ανεβάζει ηθικά και θεολογικά. Δεν τους λέγει πλύνετε τα ρούχα σας και λούσετε το σώμα σας και θα γίνετε καθαροί αλλά «ποιήσατε καρπούς μετανοίας» (Λκ. 3,8). Τους βάζει να βαπτισθούν, αλλά συγχρόνως τους ζητά να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους (Ματθ. 3,6). Τους ελέγχει αυστηρά και τους αποθαρρύνει στο να επαναπαύονται ότι είναι παιδιά του Αβραάμ και συνεπώς ο Θεός είναι μαζί τους, ασχέτως αν δεν ζουν και δεν

πολιτεύονται σύμφωνα με το νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Το βάπτισμά του ήταν «βάπτισμα μετανοίας εις άφεσιν αμαρτιών» (Λκ. 3,3).

Το βάπτισμα του Ιωάννου ήταν ανώτερο των ιουδαϊκών καθαρμών αλλά κατώτερο όμως του δικού μας. Δεν χάριζε Πνεύμα Άγιο ούτε παρείχε ουσιαστικά άφεση αμαρτιών. Απλώς βοηθούσε στην συνειδητοποίηση της αμαρτωλότητας και της ανάγκης μετανοίας. Γι' αυτό ακριβώς ο Ιωάννης έλεγε «Εγώ μεν υμάς βαπτίζω εν ύδατι, εκείνος δε βαπτίσει υμάς εν Πνεύματι Αγίω και πυρί (Ματθ. 3,11). Από δω φαίνεται ότι αυτός δεν βάπτιζε με Πνεύμα Άγιο. Τι σημαίνει ότι ο Χριστός θα μας βαπτίσει «εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» το καταλαβαίνουμε, εάν θυμηθούμε την ημέρα της Πεντηκοστής. Τότε κατέβηκε το Πνεύμα το Άγιο με μορφή πυρίνων γλωσσών και βάπτισε τους αποστόλους και τους χριστιανούς του υπερώου. Έγινε κολυμβήθρα το υπερώο λέγει ο άγιος Χρυσόστομος.

Το ότι το βάπτισμα του Ιωάννου δεν παρείχε Πνεύμα Άγιο φαίνεται και στις Πράξεις (19,1-6). Εκεί ο Παύλος βρίσκει στην Έφεσο 12 μαθητές και τους ρωτά αν λάβανε Πνεύμα Άγιο όταν πιστέψανε. Και κείνοι απαντούν ότι δεν γνωρίζουν καν αν υπάρχει Άγιο Πνεύμα. Τότε ο Παύλος γεμάτος απορία τους ρωτά τι βάπτισμα πήρανε, για να λάβει την απάντηση ότι βαπτισθήκανε στο βάπτισμα του Ιωάννη. Και τότε ο Παύλος τους απεκάλυψε ότι το βάπτισμα του Ιωάννη, που ήτανε βάπτισμα μετανοίας, **γινότανε για να πιστέψουν σ' αυτόν που θα ερχότανε μετά απ' αυτόν, στον Ιησού Χριστό.** Τότε εκείνοι ζήτησαν από τον Παύλο να τους βαπτίσει στο όνομα του Χριστού και όταν ο Παύλος έβαλε τα χέρια του επάνω τους τότε πήρανε Πνεύμα Άγιο και άρχισαν να μιλούνε γλώσσες και να προφητεύουνε.

Γ'. Ποιο βάπτισμα δέχθηκε ο Χριστός μας.

Ο Χριστός μας βαπτίσθηκε με το βάπτισμα του Ιωάννη. Δεν έλαβε ούτε τους ιουδαϊκούς καθαρμούς ούτε το χριστιανικό βάπτισμα. Γιατί κανένα απ' αυτά δεν χρειαζότανε. Ο Χριστός μας ήταν αναμάρτητος τελείως. «Αμαρτίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού» (Α' Πετρ. 2,22). Και όπως γράφει ο ευαγγελιστής Ιωάννης, ο Χριστός είπε κάτι, που κανείς άνθρωπος δεν τόλμησε ποτέ να πει «Τις εξ υμών ελέγχει με περί αμαρτίας» (Ιω.

6,46). Επίσης ο Χριστός μας δεν ήταν άμοιρος του αγίου Πνεύματος. Πως ήταν δυνατό να στερείται το Πνεύμα το άγιο η Σάρκα εκείνη που εξ αρχής κατασκευάσθηκε «εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου».

Μα θα πει κάποιος και το βάπτισμα του Ιωάννου που γινότανε «εις άφεσιν αμαρτιών» τι το χρειαζότανε;

Για να δείξει με άλλο τρόπο ότι ήταν εντελώς αθώος και αναμάρτητος. Γιατί η βάπτισμα του αναγκάζει τον Ιωάννη να διακηρύξει αυτό που ήδη κήρυττε: «εγώ χρείαν έχω υπό σου βαπτισθήναι· και συ έρχη προς με;» (Ματθ. 3,14). Αυτό δείχνει ότι ο Χριστός μας δεν πήγε για τον ίδιο λόγο που πήγαιναν οι άλλοι. Αυτός που είναι ανώτερος και καθαρώτερος από τον βαπτιστή δεν έχει καμμία ανάγκη να βαπτιστεί.

Επίσης για να πιστέψουνε οι άνθρωποι σ' αυτόν. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα του βαπτίσματος. Έγινε θεοφάνεια, φανερώθηκε το μυστήριο της Αγίας Τριάδος, και αποκαλύφθηκε ότι ο Χριστός είναι υιός του Θεού. Ουσιαστικά η ταπείνωση της βαπτίσεως του Χριστού οδήγησε στην αποθέωσή του. Το να πηγαίνει ο Ιωάννης στο σπίτι του καθενός και να περιφέρει το Χριστό, συστήνοντάς τον ότι είναι υιός του Θεού, θα καθιστούσε ύποπτη την μαρτυρία του. Επίσης δεν θα μπορούσε να τον οδηγήσει σε συναγωγές και στο ναό, διότι θα ξυπνούσε πρόωρα το μίσος του θρησκευτικού κατεστημένου της Παλαιάς Διαθήκης. Το να έρθει ο Χριστός όμως, **δήθεν για να βαπτιστεί**, και κει να γίνει η παρουσίαση και η φανέρωση του στον κόσμο, αυτό ήταν το υπερφυές τέχνασμα της θείας προνοίας και σοφίας και καθιστούσε έτσι ανύποπτη τη μαρτυρία του Προδρόμου, ο οποίος αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι κι αυτός δεν τον ήξερε και τον γνώρισε από την κάθοδο του αγίου Πνεύματος (Ιω. 1,33). Ο Πρόδρομος ήταν συγγενής με τον Χριστό και μπορούσε να πει κανείς ότι μεροληπτικά τον επαινούσε. Γι' αυτό η θεία πρόνοια τον οδήγησε στην έρημο, ώστε να μη τον γνωρίζει καθόλου και να χρειαστεί η θεία αποκάλυψη της βαπτίσεως για να τον μάθει. **Κι ενώ το βάπτισμα του Ιωάννου δεν παρέχει Άγιο Πνεύμα, εν τούτοις κατεβαίνει το Άγιο Πνεύμα για να τον δείξει και να τον αποκαλύψει στον κόσμο!**

Αλλά υπάρχει και άλλος λόγος που βαπτίσθηκε ο Χριστός μας. Στις επιφυλάξεις και αντιρρήσεις του Προδρόμου να τον βαπτίσει, αφού αυτός είναι ανώτερός του, ο Χριστός λέγει: «Άφες άρτι· ούτω γαρ πρόπον εστίν ημίν πληρώσαι πάσαν δικαιοσύνην» (Ματθ. 3,14-15). Τι σημαίνει ότι «πρέπει να πληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη»; Δικαιοσύνη στο ευαγγέλιο σημαίνει –πολλές φορές– την εκπλήρωση όλων των εντολών του Θεού (πρβλ. Λκ. 1,6). Επειδή λοιπόν έπρεπε να εκτελέσουν τις εντολές του Θεού όλοι οι άνθρωποι, όμως κανένας δεν πραγματοποίησε αυτές στην εντέλεια, γι' αυτό έρχεται ο Χριστός και εκτελεί την πραγματοποίηση αυτών των εντολών.

Λέγει ο άγιος Χρυσόστομος: «Υπέθεσε ότι οι εντολές του νόμου ήσαν 200 δηνάρια· αυτό το χρέος έπρεπε να το πληρώσει το ανθρώπινο γένος. Δεν το πληρώσαμε όμως και μας είχε στην εξουσία του ο θάνατος. Όταν ήρθε ο Χριστός και μας βρήκε να είμαστε κάτω από την εξουσία του κατέβαλε το χρέος και μας ελευθέρωσε. Δεν είπε σε μας «πρέπει να κάνετε αυτά κι αυτά», αλλά είπε «πρέπει να πληρώσω κάθε δικαιοσύνη». Εγώ, που έχω να πληρώσω, θα πρέπει να πληρώσω.

Ποια εντολή όμως έλεγε να βαπτιστεί; Που και σε ποιον την διατύπωσε ο Θεός;

Λέγει ο Ιωάννης: «ο πέμψας με βαπτίζειν εν ύδατι» (Ιω. 1,33). Του έδωσε εντολή ο Θεός τον Ιωάννη, όπως έδωσε εντολές στους δικαίους και τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης. Και έπρεπε να υπακούσει ο Χριστός ως άνθρωπος στην εντολήν αυτήν, όπως υπάκουσε σ' όλες τις διατάξεις της Παλαιάς Διαθήκης. Με την υπακοή του και την ταπείνωσή του θέλησε να θεραπεύσει την ανυπακοή και περηφάνεια του Αδάμ και της Εύας.

Άλλο χωρίο που φαίνεται ότι το να βαπτίζει τους ανθρώπους ήταν εντολή του Θεού προς τον Πρόδρομο είναι αυτό που αναφέρει ο Λουκάς: «Οι τελώναι και ο όχλος εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το βάπτισμα του Ιωάννου· οι δε Φαρισαίοι και οι γραμματείς ηθέτησαν την βουλήν του Θεού μη βαπτισθέντες υπ' αυτού» (Λκ. 7,29-30).